Het effect van het doormaken van een COVID-19 infectie op zorggebruik in de huisartspraktijken van Vlaanderen

Haio: SPEELMAN Naomi , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: DE WITTE Andy , METSU Marlies , VANBELLE Patrick

Context: Na het doormaken van een COVID-19 infectie blijven sommige patiënten langdurig klachten hebben. De WHO definieerde dit als post COVID-19 aandoening, deze aandoening heeft een hoge incidentie en uiteenlopende klachten.

Onderzoeksvraag: Is het doormaken van een COVID-19 infectie een trigger voor toegenomen zorggebruik in een volwassen populatie van 35 tot 50 jaar in huisartspraktijken in Vlaanderen?

Methode: We deden een retrospectieve studie met longitudinale data uit de Intego databank, een Vlaams huisartsen morbiditeitsregister. De testgroep bestond uit 4449 patiënten die een COVID-19 infectie hadden doorgemaakt in 2021, deze werd vergeleken met een gematchte controlegroep. Het zorggebruik voor en na infectie werd vergeleken met een poisson regressie. Het zorggebruik werd daarbij gedefinieerd als het aantal nieuw toegevoegde items van de volgende parameters: medicatievoorschriften, laboratoriumtests, metingen van medische parameters, diagnoses en klachten, doorverwijzingen naar kinesist en aanvragen voor beeldvorming. In een tweede analyse werd de kans op post COVID-19 aandoening klachten voor en na infectie vergeleken met behulp van een reeks logistische regressies. Als derde analyse deden we poisson regressies met een aparte regressie voor elk specifiek onderdeel van zorggebruik om de veranderingen apart te kunnen analyseren.

Resultaten: Het gemiddelde zorggebruik was in de testgroep afgenomen van 8,23 (standaarddeviatie 9,01) in ‘periode voor’ naar 7,17 (standaarddeviatie 8,21) in ‘periode na’ en in de controlegroep afgenomen van 8,22 (standaarddeviatie 8,80) naar 7,21 (standaarddeviatie 8,06). In de eerste analyse was de interactieterm tussen ‘periode na’ en testgroep niet significant. Voor geen enkele klacht uit de tweede analyse was de odds ratio van de interactieterm tussen ‘periode na’ en testgroep significant verschillend van één. In de derde analyse was alleen voor laboratoriumaanvragen de interactieterm tussen ‘periode na’ en testgroep significant: 0,95 [0,90 ; 0,998].

Conclusie: We konden geen globaal verschil aantonen in zorggebruik door het doormaken van een COVID-19 infectie. Er was ook geen significant verschil in de kans op het hebben van de geanalyseerde post COVID-19 aandoening klachten na het doormaken van een COVID-19 infectie. Wanneer we apart inzoomden op de verschillende aspecten van zorggebruik, zagen we alleen voor laboratoriumaanvragen een significant verschillend patroon na het doormaken van een COVID-19 infectie, met name een sterkere daling.